

När jag själv kom ut fick jag syn på
 det klara lysande fönstret. Skenet
 förföll mig som silvervit bläckande.
 I första ögonblicket förföll mig också
 fönstret något svart i bilden eftersom
 jag nu efteråt inte kan ange dess plats
 i förhållande till klotet. Det syntes
 som om det vrängde och drog
 lade. Min första reflexion innan
 jag fick klart för mig att det var
 detta fönster färgen anvisade mig
 var att det var en väldigt vit fukt
 som gjorde några plötsliga
 ringlag. Det svarta höll sig även
 enligt barnen inte alldeles still i för-
 hållande till det lysande utan "vräng-
 de" liksom till. Det svarta försvann
 för mig omedelbart och jag vaknade
 i fortsättningen blott det skinnande
 fönstret. Jag är en riktig närlytt.
 Jag själv förvånade det snart av
 mitt bläckfärg.

Min husst, som fick syn på
 fönstret väsentligt senare än jag
 (ungefär när jag förvånade det)
 säger sig blott ha iakttagit en
 prick som förflyttade sig bort.

Kristinehamn den 15 juli 1946

Ellen V. Vassberg

skr. J. A. Kyrkog &
 Kristinehamn